

РЕШЕНИЕ

№ 4067

гр. София, 08.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антония Славова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **7381** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 27.04.2010г. по НАХД № 10058 по описа на 2009 г., СРС, НО, 102 състав, е отменил наказателно постановление № К-6392 от 11.08.2009г., издадено от Главния директор на главна дирекция „Контрол по пазара” в Комисията за З. на П., с което на „Г. за Е. Т. - Г.” О., на основание чл. 222а от Закона за З. на П. (ЗЗП) е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 113, ал.1 от ЗЗП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Комисията за З. на П., с твърдения, че то е неправилно, поради нарушения на материални закон, взето при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. От съда се иска да отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – „Г. за Е. Т. - Г.” О. чрез процесуалния си представител адв. Т оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на

обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, същата е неоснователна. В атакуваното решение съдът е приел, че на 23.01.2009г., в гр.С., в сградата на КЗП, находяща се на пл. „С“ № 4А, била извършена проверка по документи на „Г. за Е. Т. — Г.“ О., резултатът от която бил закрепен в Констативен протокол № К-56141/23.01.2009г. Проверката била извършена от свид. Ю Л - на длъжност „старши експерт“ в ГД „КП“ на КЗП, въз основа на изискани писмени документи и доказателства от дружеството „Г. за Е. Т. — Г.“ О. и повод за извършването ѝ били постъпили и заведени в КЗП 2 бр. жалби от Д Н, относно многократно предявявани рекламации на закупен нов мобилен апарат „Sony Ericsson S 500i“. Клиентът твърдял, че в пакета не му е предоставена информация на български език и в гаранционната карта не е отбелязан предишен ремонт; във втората заведена в КЗП жалба потребителят предявил претенция за разваляне на договора и връщане на заплатената сума с мотив, че е изтекъл повече от един месец от датата на изпращане на стоката за ремонт. В изискания регистър на предявените рекламации били отразени на 24.06.2008г. и на 30.06.2008г. две рекламации, предявени от потребителя Н срещу търговеца „Г. за Е. Т. — ГРЛ“ О., с проявен дефект: „кодиран към Вивател“, но и в двата случая при проверка в офиса на „Г. за Е. Т. — Г.“ О. телефонът е работил с карта на мобилния оператор. На 15.10.2008г. Н предявил трета рекламация със съдържание „телефонът първо започва да блокира и да се самоизключва, а сега не може да бъде включен въобще“, като телефонът бил изпратен с куриерска служба до търговеца „Г. за Е. Т. — Г.“ О., където било установено, че стоката (мобилен телефон) има следи от удар по панела. Това било документирано с констативен протокол № 6865/23.01.2009г. Търговецът се произнесъл, че гаранционните условия отпаднат, но поради пропуск от негова страна да информира потребителя за извънгаранционния ремонт, надвишаващ сумата от 50 лв. (по общите условия на договора), дружеството „Г. за Е. Т. — Г.“ О. информирало потребителя, че не дължи никакви разходи за ремонт и доставка на мобилния апарат. Това станало на 02.12.2008г. и от „Г. за Е. Т. — Г.“ О. информирали Д Н, че телефонът му е ремонтиран и поискали да посочи адрес, на който да го изпратят; потребителят Н отказал да получи ремонтирания телефон и отново поискал връщане на заплатената от него цена, при което от „Г. за Е. Т. — Г.“ О. го уведомили, че това е невъзможно, тъй като телефонът вече е използван.

За извършеното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното НП.

За да отмени процесното НП, въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство е нарушена разпоредбата на чл. 34, ал.1, предл.2 от ЗАНН. Тези изводи на районния съд напълно се споделят от настоящата инстанция.

Нормата на чл. 34, ал. 1, изр. II от ЗАНН поставя определянето на тримесечния срок за съставяне на АУАН, в зависимост от момента, в който нарушителя е открит. В конкретния случай "откриването на нарушителя", т. е. откриването на фактически и правни основания да се счита, че от страна на „Г. за Е. Т. — Г.“ О., е било извършено нарушение, е станало при извършената проверка на 23.01.2009 г. АУАН е съставен на 06.07.2009 г., т. е., след изтичане на тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН.

По този начин административно-наказателното производство, е било образувано в нарушение на забраната, установена в чл. 34, ал. 1, изр. II от ЗАНН. Нарушението и нарушителят са открити, а това е основание за съставяне на акта. Несъставянето на такъв в срока по чл. 34, ал. 1, пр. 2 ЗАНН, което може да се получи от бездействието на

контролния орган, ще доведе до отпадане отговорността на нарушителя.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.04.2010г. по НАХД № 10058 по описа на 2009 г., СРС, НО, 102 състав, с което е отменено наказателно постановление № К-6392 от 11.08.2009г., издадено от Главния директор на главна дирекция „Контрол по пазара” в Комисията за З. на П..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.